

[א] [ב] [ג] [ד] [ה] [ו] [ז] [ח] [ט] [י] [יא] [יב] [יג] [יד] [טו] [טז] [יז] [יח] [יט] [כ] [כא] [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל] [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פע] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צע] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קט] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רז] [רח] [רט] [רי] [ריא] [ריב] [ריך] [ריג] [ריד] [ריו] [רז] [ריח] [רית] [רע] [רעא] [רעב] [רעג] [רעד] [רעז] [רעח] [רעט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שו] [שי] [שיא] [שיב] [שיג] [שיד] [שז] [שיח] [שית] [שע] [שעא] [שעב] [שעג] [שעד] [שעז] [שעח] [שעט] [שס] [שסא] [שסב] [שסג] [שסד] [שסז] [שסח] [שסט] [שסז] [שסח] [שסט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תז] [תח] [תט] [תא] [תב] [תג] [תד] [תז] [תח] [תט] [תא] [תב] [תג] [תד] [תז] [תח] [תט]

הגהות הב"ח

(א) תפס ד"ה אלו וכו' אם אין צו סימן. י"ב ע"ל דף כג סוף ע"ל:

הגהות הגר"א

[א] נ"ב קב שומעין טו. י"ב גירסת הרמב"ם שומעין ומכרי ומנומי מאי תיקו וי"ל מב' גו' מיתס:

הגהות הגר"ח

[א] נ"ב קב שומעין טו. י"ב גירסת הרמב"ם שומעין ומכרי ומנומי מאי תיקו וי"ל מב' גו' מיתס:

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא כא.

דשייליגן להו. אם ראו הפרעון. ואם לאו נאמן המלוה לומר שלא נכתב אלא להיות מוכן לכשיפרע: **עדי קיום.** שכתבו הנפק דבי דינא לא מקיימי ליה אלא א"כ פרע: **סמפון שיש עליו עדים.** בעדי קיום מוקמינן לה: **יתקיים בחוסמיו.** ואפי' יולא מתחת ידי

מלוה כשר: **אין עליו עדי קיום.** אבל עדים חתומין עליו: **ויואלא מסתא ידי שליט.** שאין הלוה מוציא ולא המלוה אלא שליט שזנייהם נאמן: **או שילא אחר חיסוס שטרות.** שילא לפנינו כשהוא כמוד בשטר חוב אחר החתימה כשר: **דחא הימניה מלוה לשלש.** דעל כרחק אין כותב שובר אלא מלוה והוא מסרו ליד השליט:

הדרן עלך שנים אוהזין

אלו מציאות. מלא פירות מפורזין. נתיאשו העגלים מהן כלאמר בגמרא והפקר הן: **מעוט מפורזות.** הואיל ואין להם סימן ניכר איאשי מילאס והוה להו הפקר. והוה טעם כולס: **כריכות.** עומרים קטנים כמו מאלמים אלומים ומתרגמיני ביזושלמי מוכרין כריכן (בכרשית ל): **צרה"ר.** שהכל דשין עליהו ואם היה סימן של נקשר עליהן הרי הוא נשמת: **אל נחוסו.** כל ככרות הנחתומין שזין אלב ככרות של צעל הצית יש זהו סימן: **ממדינתן.** כמות שהן גזוזות כשאיר כל גיזת המדינה לאפוקי הכאות מצית האומן כדקמני סיפאס: **אניגי פשטן.** רישט"א בל' אשכנו ובמקומינו סופי"ר: **ולשו של ארגמן.** אמר סרוק ומשוק כמין לשון וצבוע ארגמן ומלויין הן: **מלא עיגול של דיבלה:** אופוריה. גמ"ה קכ"ב שזו וכמה. **תשוב פיר:** מקב מפורז בארבע אמות אבל בג' אמות לא היו פיזור וטעמא מפרש ואיל: **אי דרך נפילה.** אם מנאס דרך נפילה שיש לדעת שלא הונחו שם מדעת אלא נפלו: **אפילו טובא.** מקב נמי דכיון דאין צהן סימן איאשי מילאס: **ואי דרך פינות וכו'.** עתד לחזור וליתן: **במכנשא דבי דרי.** בצעת אסיפת גרנות וכו' דשן צעליהן וגשאו את העיקר ונתרו אלו: **נפש טרחיהו.** לקבצן: **צזיר מהרי.** אם היה פזורן בצפחות מכן: **משום דלא חשיבי.** עליה קצ פירות לטרוח עליהן טורח קיצון של ארבע אמות: **שומעין.** דקין מלאד ויש טורח בקיצוץ ויתר מחמיין אבל דמיהן יקרין: **תמרים** ורמונין גסים הן ואין טורח בקיצוץ: **יאוש**

ה' דשייליגן להו לסהדי אי פרוע אי לא פרוע ת"ש סמפון שיש עליו עדים כשר במאי עדים עדי קיום הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא ושאין עליו עדים פסול מאי אין עליו עדים אילימא דליבא דלויה עדים כלל צריכא למומר דפסול אלא לאו עדי קיום גופא (ב) סמפון שיש עליו עדי' יתקיים בחותמיו אין עליו עדים יוצא מתחת ידי שליט או יוצא אחר חיתום שטרות כשר יוצא מתחת ידי שליט דהא הימניה מלוה לשליט יוצא לאחר חיתום שטרות נמי דאי לאו דפרעי לא הוה מרע ליה לשמריה:

הדרן עלך שנים אוהזין

אלו מציאות שלו ואלו הייב להכריו אלו מציאות שלו ימצא פירות מפורזין ימעות מפורזות וכריכות ברשות הרבים יועגולי דיבלה ככרות של נחתום מפורזות של דגים והתיבות של בשר וגזיו צמר הלקוחין ממדינתן ואניצי פשתן ולשוניות של ארגמן הרי אלו שלו (ב) דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר (ג) כל שיש בו שינוי חייב להכריו כיצד ימצא עגול ובתוכו חרס כבר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפוריא אין חייב להכריו: **גמ' מצא פירות מפורזין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו ביציר מהכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא לבמכנשא דבי דרי עסקינן קב בארבע אמות דנפיש טרחיהו לא טרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו ביציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי רבי ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי (ב) וחצי קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קביים בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחיהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו (א) קב שומשומין בארבע אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי ושומשומין כיון דנפיש טרחיהו טפי מפקר להו קב בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות מהו קב בארבע אמות דלא חשיבי קב תמרי בארבע אמות קב רמוני להו או דלמא משום דנפישא טרחיהו וקב בארבע אמות וקב רמוני בארבע אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקו: איתמר יאוש**

אלו מציאות שלו: **כריכות ברה"ר.** בכריכות דוקא מפליג בין רה"ר לרה"י משום דלמ"ד (לקמן כג:) סימן העשו לדרס הוא סימן ומקום הוא סימן מיירי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא הוא סימן צרה"ר משום דננשתי וצרה"י הוא מקום סימן וחייב להכריו ומיירי דלשכח דרך הינוח וככרות של נחתום ועיגולי דיבלה אין זהס סימן והוה שלו אף צרה"י והוה מקום סימן ווא"ת אמאי נקט כריכות דלשכח דרך הינוח טפי משאר דאיייר דרך נפילה וי"ל דכריכות איידי דיקרי אינון לא הוה שיפלו אלא מדעת אלא כשעומד לפשו מניח שלא ומחסם שם וככרות של צרה"ב יש להן סימן דצעלי צמים רגיליט לעשות סימן בככרותיהן ולכן אפילו ברשות הרצים חייב להכריו דסימן העשו לדרס הוא סימן וצבורי מעות ופירות דהוה מקום סימן אף צרה"ר כדאמר לקמן משום דלא שייך צבו מנשתי ואם תאמר כריכות צרה"ר דמיירי דרך הינוח היאך לוקחם הלא אמרינן לקמן (ט) ספק הינוח לא יטול וכל שכן ודאי הינוח וי"ל דה"מ כשמלא במקום מוננע ומשמרם דלא יטול (ב) אם אין צו סימן ואם יש צו סימן נוטל ומכריו ולמ"ד (לקמן כג:) סימן העשו לדרס לא הוא סימן ומקום נמי לא הוא סימן מיירי בכריכות שיש זהס סימן ולכן צרה"י מכריו וככרות של נחתום ושאר דמנתימין לית צבו סימן ולכן אף צרה"י הם שלו וככרות של צרה"ב שיש זהס סימן חייב להכריו אף צרה"ר דאין עשו לדרס משום דאין מעצרין על האוכלין וכולה מתיני מיירי בין דרך נפילה בין דרך הינוח ווא"ת כריכות אי דרך נפילה היא אם כן אינו יודע היכן נפלו וצרות היחיד אמאי לריך להכריו אם מתיאש ססצור צרה"ר נפיל וי"ל דלע"פ שאינו יודע לכיון המקום יודע הוא אם נפל צרות הרצים או צרות היחיד:

ובמה א"ר יצחק קב בארבע אמות. לריך לומר לרבי יצחק גופיה צעי וכמה דאי גמרא צעי מאי צעי וכמה לוקי דרך נפילה ואפילו טובא כדפריך גמ' צטר הכי אלא מדברי רבי יצחק הוא ורבי יצחק לא צעי לאוקמי דרך נפילה ואפילו טובא משום דסבר כאצי ליהוש שלא מדעת לא הוה יאוש אלא מוקי לה במכנשא דבי דרי שהניח שם מדעת וכו"ג א"כא צפיקין (דף ל:) דצעי ולעולם אמר רב יהודה כו' לריך לומר דרב יהודה אמר ולעולם וכן צפרק לא יחפור (ב"ב דף כג:) ושם ד"ה (וכמה) גבי מרחיקין מן החלונות דקאנור וכמה אמר רב יצבא כמלוא רוחז חלונן: **הצ"י קב בשתי אמות מהו.** תימה הלא קצ צארבע אמות הוה נמי חצי קצ צמתי אמות ומאי קמצעיה ליה וי"ל כיון דליכא אלא חצי קצ ילקוט כיון שאין לו טורח אמות צארבע אמות מרובעין הוה חצי קצ צמתי אמות

עין משפט
גר מצוה
קעו א ב מ"י פט"ו
מלכות מלוה וזה הלכה ע סגן עין ז' טו"ש ח"מ סי סה ספי' ית:
קעו ג מ"י שם הל' ח טו"ש"ע שם ספי' ית:
קעו ד מ"י שם הל' י טו"ש"ע שם ספי' כ:
א ה מ"י פט"ו מהלכות גולה ואפירה הל' ח סגן עין עד טו"ש"ע ח"מ סי רס"ג ספי' ז:
ב ו מ"י שם פט"ו הל' ז טו"ש"ע שם ספי' ו:
ג ז מ"י שם פט"ו הל' ח טו"ש"ע שם ספי' ט:
ד ח מ"י שם טו"ש"ע שם ספי' י:
ה ט מ"י שם הלכה יא טו"ש"ע שם ספי' טו:
ו י כ מ"י שם הלכה ח טו"ש"ע שם ספי' י:
ז ל מ ז מ"י שם הל' יב סגן שם טו"ש"ע ח"מ סי רס ספי' ז:
לעו רש"י
רישט"א [ירישט"ש].
אגרות פשתן סרוק.
ספי"ר [ספי"ר].
אגרות פשתן סרוק.
רבינו הגאול
שיש עליו עדים כשר. ופירק מאי עדים דקתני עדי קיום הכי נמי מסתברא וכו'. גופא סמפון שיש עליו עדים יתקיים בחותמיו. אוקימנא יתקיים בחותמיו אם מעיזין שפירעו בכנייהם. אין עליו עדים כלומר אינו יודעין העדים אם סמכינן עליה וזאת יוצא מתחת ידי שליט ואמר השליש שודאי פרע הלזה למלוה מינו דאי בעי השליש למתבייה ללוה כי אמר פרעה מהימן. וכן אם נמצא זה הסמפון כתוב בשטר חוב עצמו אחר חיתום עדי השטר כשר דאי לאו רפרעיה לא הוה מרע ליה לשמריה:
הדרן עלך שנים אוהזין
אלו מציאות שלו ואלו הייב להכריו ימצא פירות מפורזין וכריכות ברשות הרבים יועגולי דיבלה ככרות של נחתום מפורזות של דגים והתיבות של בשר וגזיו צמר הלקוחין ממדינתן ואניצי פשתן ולשוניות של ארגמן הרי אלו שלו (ב) דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר (ג) כל שיש בו שינוי חייב להכריו כיצד ימצא עגול ובתוכו חרס כבר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפוריא אין חייב להכריו: **גמ' מצא פירות מפורזין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו ביציר מהכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא לבמכנשא דבי דרי עסקינן קב בארבע אמות דנפיש טרחיהו לא טרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו ביציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי רבי ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי (ב) וחצי קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קביים בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפישא טרחיהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחיהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו (א) קב שומשומין בארבע אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי ושומשומין כיון דנפיש טרחיהו טפי מפקר להו קב בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות מהו קב בארבע אמות דלא חשיבי קב תמרי בארבע אמות קב רמוני להו או דלמא משום דנפישא טרחיהו וקב בארבע אמות וקב רמוני בארבע אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקו: איתמר יאוש**

(א) אולי י"ל פ"י בצעת אסיפת הגרנות כשמצדדין.